MIELIPIDE

Eurokriisi on myös sellainen asia, että siinä pitää ottaa kansalaismielipiteet tarkoin huomioon.
TOIVO TAMMISALO

LUKIJALTA

Keskusteluun luonnonlaiduntamisesta

JAANA KANKAANPÄÄ

Suomen lyhyt laidunkausi ja karitsanlihan tuotannon kriteerit edellyttävät tuottavia laitumia, kirjoittaa Veikko Salo.

Viivi Pitkänen (MT 9.7.) kyseenalaisti aivan oikein, miksi kaikkeen pitää suunnitella direktiivejä ja sertifikaatteja. Suomiparka on täynnä kaikenmaailman ideanikkareita, jotka kertovat, miten maaseudulla pitäisi tehdä.

Sanna Laanti, WWF Suomi, vastasi (MT 13.7.) opettavaisesti, miten pitäisi menetellä. Kirjoitus osoittaa vain, miten tietämättömyys asioista voi tuottaa tuollaista tekstiä.

Suomen lyhyt laidunkausi ja karitsanlihan tuotannon kriteerit edellyttävät tuottavia laitumia. Tähän eivät kukkaniityt riitä. Romanttinen ajatus niittylihasta ei ole vain kovin realistinen ajatus nykyisillä säädöksillä, saati sitten lisäkriteereilläkään.

Myöskään pitkä kasvatusaika ei tule kysymykseen, koska päivänkin yli vuoden ikäinen karitsa ei ole enää karitsa vaan lammas, jonka markkinoille menolle on jo ihan toiset määräykset.

Lammastalous on Suomessa vielä vaatimatonta koko kansantalouden kannalta mutta kasvamaan päin. Tähän kasvuun uskoen perustimme toistakymmentä vuotta sitten Lallin Lammas Oy:n Köyliöön turvaamaan lampaanlihan tietä kasvattajilta kuluttajille.

Usko tulevaisuuteen on vahvistunut vuosi vuodelta lampaanlihan suosion myötä. Lallin Lampaan omilla katrailla käynnistimme myös maisemalaidunnustyön.

Köyliön kansallismaisemissa kohteita oli jo yli kuusikymmentä hehtaaria. Tavoitteena oli saada lisäarvoa lammastalouteen maisemapalveluilla.

Toinen tavoite oli saada kehitettyä toiminnasta malli sopimustuottajillemme. Vuonna 2007 tämä kehityssuunta karahti kiville pahasti. Sudet iskivät neljästi maisemalaitumille Köyliönjärven rannoilla.

Tappiot 64 lammasta ja siitosuuhikatraat siinä kunnossa, että järkevään jatkamiseen ei ollut edellytyksiä. Oma kasvatustoiminta ajettiin alas.

Nyt ostamme keväisin vieroitetut karitsat laidunkohteillemme muilta tuottajilta. Maisemakohteille karitsat sopivat huonosti. Luontainen kasvun aika menetetään köyhien laidunten takia.

Siitoseläinten kuntoutumiseen maisema-alueet sopisivat hyvin monipuolisen ravinnon ja maaston vuoksi. Arvokkaimman eläinaineksen vieminen alueille, joiden aitauksia ei pystytä kohtuullisilla kustannuksilla ylläpitämään, ei kuitenkaan tunnu kokemuksesta houkuttelevalta.

Petovahinkojen korvaukset ja alentava viranomaistoiminta ansaitsisivat aihetta enempäänkin, mutta olkoon. Pyysimme myös sivustatukea WWF Suomelta uskoen olevamme samalla asialla luonnonhoitotöissä.

Emme saaneet edes vastausta kirjeeseemme.

Tapion ja WWF:n ”Puustoisten perinneympäristöjen hoito luonnonlaiduntamisella-hanke” on taas yksi hanke monien joukossa. Yhteiskunnan varoja ohjataan aina uusiin hankkeisiin eikä vaivauduta yhtään keskustelemaan alan toimijoiden kanssa, jotka varmasti osaisivat kertoa, mikä on mahdollista reaalielämässä.

Susien jälkiä siivonneena karmii ajatuskin metsälaitumilla laiduntavista lampaista syksyn pimenevissä öissä. Nyt kun joku varmaan kertoo susiaitojen autuudesta, niin tervetuloa rakentamaan ja hoitamaan aitoja! Sopisi varmaan WWF:n leiritöiksi.

Tulisi siinä samalla käytännönläheistä tietoa Suomen luonnon kanssa elämisestä. Luonnosta vieraantuminen on ollut hämmästyttävän nopea prosessi, mikä sitten tuottaa tämänkaltaisia hankkeita, joita yhtä kaukana luonnosta elävät virkamiehet siunaavat ja rahoittavat.

Suomalaiset ammattitaitoiset lampurit, jokainen oman toimintaympäristönsä tuntien ja sitä kunnioittaen, kasvattavat huippulihaa, joka tekee hyvin kauppansa pääkaupunkiseudulla. Hyvät hankevastaavat, tervetuloa tutustumaan maaseudun elämään ja sen realiteetteihin.

Eteläisessä Satakunnassa on tällä hetkellä ainakin kaksi susilaumaa, joissa kasvaa pentue. Toistaiseksi meillä vasta yksi todennettu susivahinko tänä vuonna.

Veikko Salo
talousneuvos
Köyliö

Liikkuvaa poliisia tarvitaan

Poliisihallinnon rakennehankkeen kolmannen vaiheen tavoitteena on säilyttää poliisin toimintakyky hyvänä lisäämällä poliisihallinnon kykyä joustavaan ja tehokkaaseen operatiiviseen toimintaan. Tämä toteutettaisiin vähentämällä hallinto-, tuki- ja johtotehtävissä toimivien määrää ja siten turvaamalla kenttä- ja rikostorjuntatehtävissä toimivien poliisimiesten riittävyys.

Eräänä vaihtoehtona on väläytetty liikkuvan poliisin sulauttamista paikallispoliisiin. Näin toimimalla todellisuudessa heikennetään poliisille asetettuja tehtäviä. Kansalaisten turvallisuus tulee turvata kaikissa olosuhteissa niin kriisiksi muodostuneissa kuin yleistä turvallisuutta uhkaavissakin tilanteissa.

Erikoisyksikön lopettaminen tuntuu varsin oudolta.

Nykyisin liikkuvan poliisin päätehtävänä on tieliikenteen valvonta ja ohjaus. Valvonta jakautuu nopeus-, ajotapa- ja rattijuopumusvalvontaan, raskaan liikenteen valvontaan sekä turvalaitevalvontaan.

Joukon erikoisuudesta kertoo esimerkiksi se, että sen henkilöstö koulutetaan ja vuosittain harjoitetaan ajoneuvojen kuljettamiseen. Verratonta ajotaitoa tarvitaan vaikkapa rikollisten tavoittamiseen jopa 300 km:n tuntinopeudella kulkevalla moottoripyörällä.

Niin ikään liikkuva poliisi hoitaa kansainvälisten kokousten aikana valtiovieraiden ja heidän turvamiestensä autokuljetuksen ja kokouspaikkojen ympäristöjen turvaamisen ja muiden muassa virassa olevan että aiempien presidenttiemme turvallisuudesta huolehtimisen.

Kysymys uudistuksessa on pienen mutta perin tärkeän erikoisyksikön hajottamisesta. Miksi toimia näin, kun esimerkiksi poliisin nykyisin tuntema ongelma on liikenteessä lisääntynyt tuntuva ylinopeus?

Onko törkeän liikenneturvallisuuden vaarantajan seuraamiseen koulutettava kaikki poliisit?

Mitenkäs ne säästöt siitä tulevat?

Liikennekurissakin lienee meillä parantamisen varaa muutoinkin, ja kuinka voimme saada poliisivoimia sinne, missä niitä tarvitaan nopeasti huolehtimaan turvallisuudestamme ja vieraittemme turvallisuudesta. Liikkuva poliisi on nimensä mukaisesti liikkuva poliisi.

Samaan aikaan kun ollaan kuristamassa poliisilta, niin se on jo tehty maanpuolustuksesta. Puolustusvoimat ja poliisi vastaavat turvallisuudestamme omilla aloillaan.

Kuinka poliitikot ja virkamiehet näille tahoille mahdollisuuksia tarjoavat? Suomen puolustus nojaa muiden muassa reserviin, jota ei enää riittävästi voida kutsua kertausharjoituksiin ja poliisireservinä toimivat ”liikkuvatkin” ollaan lopettamassa.

Seppo Posio

Tiet auki kaivokselle?

Maanomistajien on vaikea löytää tietoa kaivannaisteollisuudesta ja omista vaikutusmahdollisuuksistaan kaivostoiminnan eri vaiheissa. Myös neuvonta on sananmukaisesti kiven alla.

Olen ollut yhteydessä asian tiimoilta moniin tahoihin – viimeksi Metsäkeskukseen. Kysyin, onko Metsäkeskukselta tulossa minkäänlaista tietopakettia.

Vastaus oli yllättävä. Minkäänlaista infoa ei ole tulossa sekä: ”Kaivoslaki on hyvin vanha ja on varmaankin tulevina vuosina uudistumassa ja lausuntovaiheessa eri intressiryhmien näkemyksiä kuullaan”.

Uusi kaivoslaki astui voimaan 1.7.2011 ja lain valmistelutyöryhmä toimi 2005–2008. On mielestäni varsin huolestuttavaa, mikäli asia ei Metsäkeskuksella ole tiedossa.

Lain mukaan ”Metsäkeskus on metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sekä niiden monimuotoisuuden säilyttämistä ja metsiin perustuvien elinkeinojen edistämistä koskevia tehtäviä hoitava koko maan kattava kehittämis- ja toimeenpanoorganisaatio”.

Näin ollen voisi kuvitella, että Metsäkeskus on ollut mukana kaivoslain suunnitteluvaiheessa.

Valmistelutyöryhmän raportin nimilistasta (tem 26/2008) en kuitenkaan löytänyt Metsäkeskuksen edustajaa. Työryhmän kuultavana oli yli 80 asiantuntijaa, joista suoraan kaivannaisteollisuutta edusti 16. Maan- ja metsänomistajien edustajia oli 5 ja Metsähallituksen 4. Listalta löytyy yllättäen myös Ray:n edustaja.

Maanomistaja vaikuttaa olevan heikoilla, mikäli joutuu törmäyskurssille kaivosteollisuuden kanssa.

Kuntien vaikutusmahdollisuudet ovat huomattavasti suuremmat ja siksi kunnallisvaalit tulevat olemaan avainasemassa, mitä tulee kaivannaisteollisuuden laajentumiseen.

Ole siis aktiivinen, ota asioista selvää – ja selvitä myös ehdokkaiden kanta sekä suurkuntiin että kaivostoimintaan.

Ja mikäli kuvittelet, että asia ei koske tai liikuta sinua millään tavoin, hakusanoilla ”kaivosalan tulevaisuus” löydät asiasta lisätietoa. Löydettävissä on karttoja, suunniteltuja kuljetusreittejä ym. tietoa.

Rautatieverkoston vahvistaminen on jo hyvässä vauhdissa.

Suurkunnan laitamilta paikallisen asukkaan ääni jää hentoiseksi, kun hanketta viedään eteenpäin yleisen edun nimissä.

Kaivostoiminnan vaikutukset eivät tottele kuntarajoja eivätkä kierrä mökkirantoja. Suomen luonto on puhdas ja kaunis – annammeko myös tulevien sukupolvien nauttia siitä?

Virpi Poikolainen
Konnevesi

Eurokriisistä länsimaiden tuhoon

Eurokriisin todellinen syy on vääristynyt valtiomuoto. Kun poliitikot ja media eivät pysty eivätkä halua tätä tunnistaa, sitä ei myöskään pystytä ratkaisemaan.

Edustuksellisen demokratian aika on auttamattomasti ohi. Uusi tiedonsiirtotekniikka on tehnyt mahdolliseksi siirtyä uuteen valtiomuotoon, joka on kansalaisvalta. Tämä on ainoa valtiomuoto, jota ei vielä ole kokeiltu.

Kuitenkin parhaan valtiomuodon päätteli filosofi Aristoteles jo seuratessaan antiikin Kreikan pienten kaupunkivaltioiden toriparlamenttien päätöksiä. Huonojen joukkoon hän sijoitti nykyisen kaltaisen demokratian.

Hyvänä hän piti kansalaisvaltaa eli enemmistövallan muotoa, jossa valtaa käytetään kaikkien kansalaisten ja kansalaisryhmien eikä vain köyhien eduksi, kuten demokratiassa, joka hänen mielestään kuului vääristyneisiin valtiomuotoihin.

Jos valtiomuoto on vääristynyt, mikään kansantalous ei toimi. Kun puhumme kansalaisvallasta, se tarkoittaa suoraa kansanvaltaa ja todellista demokratiaa.

Se tarkoittaa myös sitä, että poliittisen puoluekilpailun sijaan poliitikot pakotetaan yhteistyöhön koko kansan hyväksi. Rahamarkkinoita ei enää ohjaisi näkymätön käsi, vaan koko kansan nyrkki, jota olisi toteltava.

Johtaako eurokriisi uuteen nousukauteen vai länsimaiden tuhoon, riippuu lähitulevaisuuden päätöksistä. Setelirahoitus johtaa yhä syvemmälle virtuaalitalouteen, eikä se ratkaise tulevaisuutta.

Meidän on uskallettava ymmärtää, että nyt on viimeinen hetki ottaa aikalisä ja viheltää peli poikki. Jos joidenkin valtioiden pakkivelat ovat käsittämättömän suuret, niitä ei voi syyttömillä maksattaa, vaan niille on hankittava moratorio, eli lainoja ei toistaiseksi makseta.

Velkamaat saavat saneerata pankkinsa, kuten Suomikin teki 90-luvulla. Ne eivät saa kiristää muita maita maksamaan poliitikkojensa erehdyksiä.

Siksi kaikki vakuuskysymykset pitäisi hylätä. Suomi voisi erota hetkeksi eurojärjestelmästä, mutta säilyttää silti euron maksuvälineenä.

Nyt tarvitaan miettimistauko, jotta voitaisiin tehdä EU:hun välttämättömät parannukset. Tämän jälkeen peli voisi jatkua ilmeisesti korkeasuhdanteella, jolloin velkamaatkin voisivat olla maksavinaan osan veloistaan.

Kansalaisvalta on se valtiomuoto, jota tullaan ja joudutaan toteuttamaan ja joka saa kansantaloudet toimimaan. Eräät maat kyllä seisovat savijaloilla, jos ne yrittävät rajoittaa kansalaisten mielipiteitä.

Eurokriisi on myös sellainen asia, että siinä pitää ottaa kansalaismielipiteet tarkoin huomioon.

Toivo Tammisalo
valtiotieteen maisteri
Loppi

Hevonen Ruotsissa kasvissyöjä...

Kun taas Suomen KHO:n päätöksen mukaisesti hevonen on lihansyöjä, koska sen ravinnon sulamatta jäänyt osa, eli lanta on eläinperäistä?

Olisikohan pitänyt pitää kyseisille KHO:n tuomareille ”lyhyt biologian kurssi” aiheesta, tai aika vaihtaa tuomarikunta – KHO:n tulkinta ei ainakaan paranna Suomen oikeuslaitoksen uskottavuutta kansalaisten silmissä...

Ihmisiä ne ovat virkamiehetkin

Jokainen omillaan

Vaihtoehto EU:n maiden tukemiselle: Pidetään huoli omista asioista, niin kuin ruotsalaiset ja norjalaiset ja me itse aikaisemmin.

EU:n kaivo on pohjaton

Presidentille

Kiitos Herra Tasavallan Presidentti. Hienosta puheesta. Mahtavan kunnioitettava Presidentti saatiin pitkästä aikaan Suomeen.

Simo Pämppi

Tsemppiä Sipilälle

Olipa mukava lukea Juha Sipilän järkeviä ja selkeitä mielipiteitä (MT 20.8.). Ei ammattipoliitikon manöörejä. Tsemppiä Juha! Keskusta nousee varmasti johdollasi!

Yrittäjä

Ostetaan

Ostetaan lisälaidat sademittariin tai vaihdetaan aurinkolaseihin. Onneksi pari vuotta sitten myyntiin ilmoittamani sademittari ei silloin mennyt kaupaksi.

Ei nimimerkkiä

Hyvä Iiro!

Hyvä Iiro! Olet oikealla asialla. Tämän jälkeen voin kuvitella äänestäväni kokoomusta.

Turvenuija 2

Järkeä ja kohtuutta

Maatalous aivopestyjen tutkijoiden temmellyskenttä. Maanviljelijät vainoharhaisten sylkykuppina.

V...ttaa

Suo ennallistuu itse

Ojitetut suot ennallistuvat itsestään ojien kasvaessa umpeen! Metaanisuolla kasvatettu puu sitoo hiilidioksidia ilmasta. Tapettu lopettaa sitomisen.

Jarru

Varmaan takaavat

Jos Suomi lainaa Espanjalle eikä saa vakuuksia, niin takaajaksi muutama euromaa.

Simppeliä

Kontro ivallisena?

Uutisoiko MT kuukauden takaisen tapahtuman Luodossa vai sekoittiko päätoimittaja kuukausien nimet jutussaan 18.7.? Hurmoksellinen tyyli ollut kaukana ivailusta - tarkoituksella?

IhmetysX2

Kallis lannoite

Kuinka Yara kehtaa lähettää Leipä leveämmäksi -lehteä viljelijöille? Hinnat leventävät vain osakkeenomistajien leipää.

Pettuleivän syöjä

Tuumasta toimeen

MTK vois alkaa tekee jotain muuta kuin miettiä saako hevosella ratsastaa toisen maalla ja poimia marjoja...

T.Maidontuottaja

Valion ydinvoimaa?

Valiokin voisi vastuullisena yrityksenä vetäytyä Fennovoimakytkennästään. Ydinvoima ei ole hyväksi brändille.

Katse tulevaisuuteen

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

VIERASKOLUMNI

Kokonaisuuden katoaminen

Yritysmäinen yhteiskuntapolitiikka vahvistui maassamme 1990-luvulla.

Julkisella sektorilla ryhdyttiin soveltamaan yrityksissä kehiteltyjä johtamisoppeja; katsanto tunnetaan nimellä New Public Management.

Suuruuden ekonomia ja keskittämisen logiikka alettiin nähdä ilman vaihtoehtoja olevana välttämättömyytenä. Julkisten palvelujen ulkoistaminen ja kilpailuttaminen arvioitiin kansalaisten edun mukaiseksi: saataisiin joustavia, kustannustehokkaita ja asiakaslähtöisiä ratkaisuja.

Kilpailutuksesta saadut kokemukset eivät ole vastanneet odotuksia.

Pahimmillaan kustannukset ovat nousseet ja laatu heikentynyt. Tämä on koettu esimerkiksi lääkäripalveluissa.

Useimmiten halvin tarjous voittaa. Paikalliset yritykset ja kansalaisjärjestöt eivät pärjää hintakilpailussa kansallisille ja kansainvälisille suuryrityksille. Paikalliset palvelut siirtyvät enenevästi omistajiensa taloudellista hyötyä maksimoivien palvelukonsernien käsiin.

Siirtyminen suurkuntiin saattaa entisestään kiihdyttää tätä kehitystä.

Yritysmäisesti johdetun yhteiskunnan kokonaisuus on hämärtynyt. Se on jaettu osaprosesseihin, joiden omistajat pyrkivät oman palasensa osalta maksimaaliseen tehokkuuteen. Tätä kutsutaan osaoptimoinniksi.

Kansalaisten tasolla tämä näkyy hallintoalueiden suurentumisena, palvelujen keskittymisenä suuryksikköihin sekä arjen hankaloitumisena.

Kilpailutusketjujen alihankkijoiden alihankkijoita ei pystytä kontrolloimaan. Ongelmatilanteissa vastuuta pallotellaan.

Esimerkiksi poliisihallinto- ja työvoimahallinto toimivat niille annettujen säästövaateiden sanelemina omasta mielestään järkiperäisesti, kun ne karsivat palvelupisteitään ja suurentavat hallintoalueitaan. Yhteiskunnan kokonaisuuden kannalta tapahtuu kuitenkin sattumanvaraista kehitystä, jonka lopputulemana kansalaisten ja yritysten arki vaikeutuu ja aikanaan jouhevasti saatujen palvelujen saatavuus heikkenee.

Matka lähimpään palvelupisteeseen voi uudistuksen jälkeen olla kymmeniä kilometrejä.

Yhteyden saaminen puhelimella on sattumanvaraista. Sirpaleiset ja huonosti suunnitellut tietojärjestelmät synnyttävät ahdistusta, epävarmuutta ja kiukkua.

Suomessa ei ole mekanismia, joka arvioisi yksittäisten päätösten vaikutuksia yhteiskunnan kokonaisuuden näkökulmasta. Ministereillä on omat reviirinsä, joissa valmistellaan ja toteutetaan hallitusohjelman kirjauksia.

Hallitusohjelmat ovat kokoelma yksittäisiä toimia, jotka on muutamassa päivässä kirjattu kaikkia hallitukseen osallistuvia puolueita tyydyttäväksi kimaraksi. Päätökset tulevat hallituksen pöydälle yksi kerrallaan.

Ulkopuolelta arvioituna hallitus tekee yksittäisiä päätöksiä yksittäisistä asioista. Kokonaisuus on sumentunut.

Nykyisellä hallituksella on kaksi suurta tavoitetta: kuntauudistus sekä sosiaali- ja terveyspalveluiden uudistus.

Toukokuun lopussa julkistettiin sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestämisen suuntaviitat: sairaanhoitopiirit lakkautetaan, perusterveydenhuolto ja merkittävä osa erikoissairaanhoidosta on kuntien vastuulla. Vaativin erikoissairaanhoito kuuluu jatkossa viidelle yliopistosairaalalle.

Muutamaa viikkoa myöhemmin hallitus julkisti vahvan peruskunnan kriteerit, joilla linjataan suurta kuntauudistusta.

Toistaiseksi hallitus ei ole onnistunut nivomaan kahta suurta hankettaan uskottavaksi kokonaisuudeksi. Suomalaisen yhteiskunnan edistymisen kannalta välttämättömät uudistukset voidaan toteuttaa vain, jos ne yhdistetään. Vuorovetostrategia ei tavoita kokonaisuutta.

Pahimmillaan päädytään tilanteeseen, jossa kunnat sekä sosiaali- ja terveyspalvelut järjestyvät kansalaisten kannalta katastrofaalisesti ja lopputuloksena on asetelma, joka heikentää dramaattisesti Suomen hyvinvoinnin ja kilpailukyvyn perustaa.

HANNU KATAJAMÄKI on Vaasan yliopiston aluetieteen professori.

hka@uwasa.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Turve ja sudet puhuttivat

Viime viikon verkkokeskustelun suosituimpia aiheita olivat turpeen nostaminen energiakäyttöön ja metsästäjien kaatoluvat.

Pääkirjoitus puhtaan energian ohjelmasta kirvoitti paljon keskustelua.

Metsänpeikko osallistui siihen voimakkaan epäilevillä argumenteilla: ”Turve ei ole uusiutuvaa, se ei ole puhdasta eikä se ole edullista. Kotimaista se toki on, kaikki muu meni täydellisesti metsään.”

Nimimerkit Jeps ja Maalainen tiedustelivat parempaa vaihtoehtoa ja hän esitti oman näkemyksensä: ”Kyllä, mieluummin maakaasua ja ydinvoimaa kuin turvetta. Kivihiili on melkein yhtä paha saastuttaja kuin turve, mutta kivihiilen tuotanto ei pilaa Suomen vesistöjä eli turve jää listan viimeiseksi. Tuulivoima on kallista mutta puhdasta. Vesivoimasta on omat harminsa, mutta jo valjastetut kosket on syytä käyttää mahdollisimman tehokkaasti ja viimeiset vapaat vedet on jätettävä rauhaan.”

Kaatoluvat herättävät tunteita

Susien uutisoitiin surmanneen 79 poroa Iissä toissa viikolla. Tämä sai useat kommentoimaan voimakkaasti kaatolupien puolesta tai niitä vastaan.

”Oliko jossain todistettavasti todettu suden aiheuttaneen niiden porojen paniikin? Asia toki uutisoitiin suden tekosena, mutta kukaan toimittaja ei ole tainnut kysellä todisteiden luotettavuuden perään. Miten esimerkiksi koira oli suljettu pois? Ja jos kyseessä oli susi, miten nyt tiedetään ampumistilanteessa mahdollinen susi kohdattaessa, että kyseessä olisi sama susi?”, tiedusteli Pekka Viinikka.

Kuivaniemessä syntynyt isoäiti tiedustelee, eikö lupakäsittelyä voisi näin järkyttävässä tapauksessa yksinkertaistaa nykyistä mutkattomammaksi.

Nimimerkki Totuudenmukainen uutisointi muistutti Maaseudun Tulevaisuutta totuudenmukaisesta uutisoinnista. Hän totesi, ettei suurinta osaa Iissä kuolleista poroista raadeltu kuten yhteen juttuun oli lipsahtanut, vaan ne hukkuivat ojiin.

Myös Lapin hirvilupien vähyys herätti lukijoissa huomiota. Mehänpoika kirjoittaa, että Lapin nuoret mäntymetsät menivät hirvien, eivätkä sahojen ruoaksi.

”Hirviharrastus Suomessa tulee todella kalliiksi, ei toki harrastajille, vaan yhteiskunnalle ja taimikoiden omistajille. Tämä on monissa tutkimuksissa huomattu ja valtiontalouden tilintarkastajatkin todenneet. Hirvien todellisen määrän ollessa täysin ’mutua’, näin pienet kaatolupamäärät lupaavat ongelmia taimikoille ja liikenteelle”, kertoo puolestaan nimimerkki Hirvittää.

ANTTI HIRSAHO